

ДРАГАН ХАМОВИЋ

ИЗБА

ГРАД НАД МОРЕМ

Слика из старог Херцег-Новог

*Свако свој град срећине, град њврди
Ушиснућ међу слано сћење.
Море га мучки бризе, брди –
Град му узвраћа поверењем.*

*Извучена (понад појава)
Из обале сирме и шируре,
Тврђава крша ојсјојава
Са прахом у срцу сиррукјуре.*

*Заиремац, рајава зидино,
И видимо и невидимо,
Прах и у нашем склоју је.*

*Сјално нам немо појује,
Немушћо нешћо усјврди
Прах – залог нашој ујврди.*

СМЕДЕРЕВО

Ако заспимо ту под кулама
Ко ће нас пробудити?

Иван В. Лалић

*Видик се њружа немуџији.
Корак неравним њлочама,
Тежак (некако немуџки),
На дуџој сџиражи очама.*

*Ни кула да се издиџне,
У маџлуџијину одене.
Не њрекораче зидине
Руб њровалије водене.*

*Сенка ме сџилиће, џазим је,
Сџо друџих видик засенче.
Зазвиџди веџар њразније,
До саме косџи засече.*

*Из њоџиснуџе Азије
(Да ли јој ико умаче?)
Враџаџ се, судџи сумраче:
Ма како да џе џумаче.*

ПУСТА ЗЕМЉА

*Искуџиџи се и сукобиџи –
Свеједно ће џе маџи, срубиџи.
(О како леј је народ џубиџни
Кад њренебреџне дневне добиџи.)*

*Које њак њреџи нису слудели:
Послуже, зџрну, себи њринове
Колико моџну – Цезар удели
Сребрнину и ниџе чинове.*

*Бодросџ је оџџија (ико њџужи ли?)
Пукли њросџори, њали лимџији.*

*Оче, хоћеши ли ма ко̄ ѿримиш̄и,
Ако смо Те ичим задужили?*

*Промичу крајње, заш̄им ѿрве ће
Прилике, слике. Задах Зверова
Пош̄ири огањ љаве врвеће –
А ѿусиу земљу већ нам ѿрерова.*

ВОДА

Славку Стаменићу, боравиште Обреновац

*Ево нам ис̄иш̄и ѿѿравни
Телеса ѿрене, накваси
Вал унуш̄арњи ѿѿлавни
Провери смеса каква си*

*Навре без видно̄ разло̄а
Из ѿајно̄ водно̄ аш̄ара
За ѿили час нас разлока
Грех маш̄ерије расш̄ивара*

*Неће се нама дес̄иш̄и
Мислимо скисли, нес̄иш̄и
А облаци учес̄тали*

*Талас ће иш̄ак минуш̄и
И неки сасвим збринуш̄и
Сад воде се ѿод нестали*

ИЗБА

*Ко ѿо измеш̄а сфере ѿи
Умеш̄а више разреде
Тегле нас сш̄ари ѿереш̄и
И дочекују наредне*

*Свако у својој изби је
Туђин колико домаћи*

Исцрпљује, скроз исцрпље
А не можеш му промаћи

Колеба ти се колиба
Од вицака се пропреса
Од ураслина, полија
Од најлавина пропреса

Свако у неком дузу је
(Невраћеним смо задани)
Обдан сирахује, шузује
Обноћ у изби раздани

Мркини браве обије
Изба заклони, загради
Сужње приватне робије
Што надају се награди